

Dôvodová správa

K bodu 1

Navrhuje sa sprecizovanie ustanovenia, aby bolo jednoznačné, že ustanovenie týkajúce sa odpustenia zmeškania lehoty sa nevzťahuje ani na podávanie kontrolných výkazov a súhrnných výkazov a na platenie preddavkov na daň.

K bodu 2

Ustanovenie sa terminologicky spresňuje a zjednocuje tak, aby sa aj daňová kontrola, ktorá začne počas obdobia pandémie, prerušovala na žiadosť daňového subjektu. Ak daňový subjekt žiadosť o prerušenie daňovej kontroly nepodá, v jej vykonávaní sa bude naďalej pokračovať.

Právne účinky úkonov vykonaných do dňa podania žiadosti daňového subjektu o prerušenie daňovej kontroly zostávajú zachované.

V daňových kontrolách, ktoré boli doteraz v zmysle zákona č. 67/2020 Z. z. prerušené (ex lege prerušené), sa bude od účinnosti tohto zákona pokračovať, a ak daňový subjekt podá žiadosť o prerušenie takejto daňovej kontroly, tak sa táto kontrola znovu preruší, a to odo dňa nasledujúceho po dni začatia daňovej kontroly.

Ak však daňové kontroly už boli na žiadosť daňového subjektu prerušené, alebo ak ešte nepominuli dôvody, pre ktoré boli daňové kontroly prerušené podľa § 61 daňového poriadku (napr. z dôvodu medzinárodnej výmeny informácií), tieto daňové kontroly zostávajú naďalej prerušené.

Tiež sa navrhuje, že na zmeškanie úkonov v daňovej kontrole, ak daňový subjekt nepožiadá o prerušenie daňovej kontroly, sa nebude prihliadať. Daňový subjekt nebude môcť namietať, že správca dane neprihliadol na mimoriadne okolnosti a nerešpektoval ustanovenie o automatickom odpustení zmeškania lehoty, avšak naďalej má možnosť požiadať o odpustenie zmeškania lehoty podľa daňového poriadku.

K bodu 3

Ustanovenie sa terminologicky spresňuje a zjednocuje tak, aby sa aj daňové konanie, ktoré začne počas obdobia pandémie, prerušovalo na žiadosť daňového subjektu. Ak daňový subjekt žiadosť o prerušenie daňového konania nepodá, bude sa v ňom naďalej pokračovať.

Právne účinky úkonov vykonaných do dňa podania žiadosti daňového subjektu o prerušenie daňového konania zostávajú zachované.

V daňových konaniach, ktoré boli doteraz v zmysle zákona č. 67/2020 Z. z. prerušené (ex lege prerušené), sa bude od účinnosti tohto zákona pokračovať, a ak daňový subjekt podá žiadosť o prerušenie takéhoto daňového konania, tak sa toto konanie znovu preruší, a to odo dňa nasledujúceho po dni začatia daňového konania.

Ak však daňové konanie už bolo na žiadosť daňového subjektu prerušené, alebo ak ešte nepominuli dôvody, pre ktoré boli daňové konania prerušené podľa § 61 daňového poriadku, tieto daňové konania zostávajú naďalej prerušené.

Taktiež sa navrhuje, že na zmeškanie úkonov v daňovom konaní, ak daňový subjekt nepožiadá o prerušenie daňového konania, sa nebude prihliadať. Daňový subjekt nebude môcť namietať, že správca dane neprihliadol na mimoriadne okolnosti a nerešpektoval ustanovenie o automatickom

odpustení zmeškania lehoty, avšak naďalej má možnosť požiadať o odpustenie zmeškania lehoty podľa daňového poriadku.

K bodu 4

Ide o sprecizovanie textu, aby bolo jednoznačné, že ukladanie sankcií za nesplnenie povinnosti zaplatiť daň načas, nie je týmto ustanovením dotknuté. Ak daňový subjekt daň nezaplatí načas, bude mu vyrubený úrok z omeškania.

K bodu 5

Navrhuje sa, aby preplatok, ktorý si daňový subjekt uplatní v daňovom priznaní k dani z príjmov, ktoré podá počas obdobia pandémie, správca dane vrátil daňovému subjektu najneskôr do 40 dní od konca kalendárneho mesiaca, v ktorom bolo daňové priznanie podané.

Taktiež sa navrhuje, aby preplatok, ktorý si daňový subjekt uplatnil v daňovom priznaní k dani z príjmov za zdaňovacie obdobie, ktorým je kalendárny rok 2019, ktoré podal v čase od 1. januára 2020 do začatia obdobia pandémie (12.3.2020), správca dane vrátil do 40 dní odo dňa 31. marca 2020. Preúčtovanie takýchto daňových preplatkov podľa daňového poriadku týmto ustanovením nie je dotknuté.

Príklad:

Daňový subjekt podá daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2019 počas obdobia pandémie, napr. dňa 15.04.2020, v ktorom si vyčíslil daňový preplatok v sume 400 eur. Správca dane vráti daňovému subjektu tento daňový preplatok do 40 dní od konca kalendárneho mesiaca, v ktorom bolo daňové priznanie podané, t. j. najneskôr do 10.06.2020.

Príklad:

Daňový subjekt podal daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 2019 ešte pred obdobím pandémie, napr. dňa 10.03.2020, v ktorom si vyčíslil daňový preplatok v sume 400 eur. Správca dane vráti daňovému subjektu tento daňový preplatok do 40 dní odo 31. marca 2020, t. j. najneskôr do 10.05.2020.

Ak však daňový preplatok vznikol daňovému subjektu z dôvodu, že uhradil vyššiu sumu dane než ako bola vyčíslená v daňovom priznaní, daňový subjekt si v tomto prípade musí podať žiadosť o vrátenie daňového preplatku, pričom postupuje sa podľa § 79 daňového poriadku.

Postup podľa § 79 daňového poriadku sa uplatní aj na prípad, ak daňový subjekt v daňovom priznaní k dani z príjmov nepožiada o vrátenie daňového preplatku, ale následne podá žiadosť o jeho vrátenie, pričom pokuta za prípadné zníženie uplatneného preplatku (§ 12 ods. 4) sa uloží.

K bodu 6 a 7

Spresňuje sa text vo vzťahu k odsekom 1 a 2 tohto ustanovenia, s cieľom riešiť situácie, ktoré sa týkajú nezaplatenia dane z príjmov z dodatočného daňového priznania.

S cieľom predísť špekulatívnemu správaniu daňových subjektov a zneužívaniu skoršieho vracania daňových preplatkov z daňových priznaní k dani z príjmov pred uplynutím lehoty splatnosti, keďže v zmysle štandardnej úpravy sa neukladá sankcia pri podávaní opravných daňových priznaní, navrhuje sa stanoviť skutkovú podstatu správneho deliktu. Ak sa daňovému subjektu zníži daňový preplatok, a to po daňovej kontrole alebo podaním opravného alebo dodatočného daňového priznania k dani z príjmov, bude mu uložená pokuta vo výške 100 % z uvedeného rozdielu, pričom daňový subjekt je povinný vrátiť správcovi dane aj tento rozdiel.

Príklad

Daňový subjekt podal riadne daňové priznanie k dani z príjmov, v ktorom si vyčíslil daňový preplatok v sume 400 eur. Následne podal opravné daňové priznanie do skončenia obdobia pandémie, v ktorom si vyčíslil daňový preplatok v sume 200 eur. Daňovému subjektu bude uložená pokuta vo výške 200 eur a sumu vo výške 200 eur, o ktorú pôvodný preplatok znížil, a ktorá mu bola už vrátená, bude musieť daňový subjekt vrátiť.

Pokuta sa neuloží vtedy, ak daňový subjekt podá opravné alebo dodatočné daňové priznanie k dani z príjmov, ktorým si síce zníži daňový preplatok, ale k podaniu tohto priznania dôjde ešte pred reálnym vrátením daňového preplatku daňovému subjektu.

K bodu 8

Z dôvodu pandémie spôsobenej koronavírusom sa navrhuje upustiť od povinnosti platenia tých preddavkov na daň, ktoré mali byť splatné počas obdobia pandémie, počnúc mesiacom apríl 2020. Daňovník tieto preddavky na daň vyrovná v daňovom priznaní formou vyrovnania dane za zdaňovacie obdobie. Ide o preddavky na daň mesačné, štvrťročné ako i preddavky na daň určené správcom dane na základe žiadosti daňovníka, ak predpokladaná daň nepresiahla 700 eur alebo daňovníkovi vznikla daňová povinnosť počas zdaňovacieho obdobia a tiež preddavky na daň inak určené správcom dane.

K bodu 9

Navrhuje sa predĺžiť lehotu, v ktorej by prijímatelia podielu zaplatenej dane z príjmov mohli použiť finančné prostriedky získané z asignácie dane na pomoc pri zmiernení negatívnych následkov pandémie a to nielen počas obdobia pandémie ale až do konca roka 2021.

K bodu 10

Podľa § 50 ods. 11 zákona o dani z príjmov je prijímateľ podielu zaplatenej dane z príjmov povinný použiť tento podiel najneskôr do konca roka nasledujúceho po roku, v ktorom mu bol podiel zaplatenej dane poukázaný. Prostriedky, ktoré boli prijímateľom poukázané v roku 2019, sú títo povinní použiť do konca roka 2020. Ako opatrenie na zmiernenie následkov pandémie sa navrhuje posunúť lehotu pre použitie prostriedkov z asignácie 2 % zo zaplatenej dane z príjmov za rok 2018, ktoré boli prijímateľom poukázané v roku 2019 o jeden kalendárny rok, teda do konca roka 2021. V nadväznosti na uvedenú úpravu lehoty na použitie prostriedkov z asignácie do konca roka 2021 dochádza k posunutiu lehoty na zverejnenie presnej špecifikácie použitia prijatého podielu zaplatenej dane do konca mája 2022.

K bodu 11

§ 24a

Ako opatrenie na zmiernenie následkov pandémie sa navrhuje umožniť neplatenie preddavkov na daň z príjmov fyzickej osoby vypočítané podľa § 34 zákona o dani z príjmov a splatné v období pandémie a rovnako preddavkov na daň z príjmov právnickej osoby vypočítané podľa § 42 zákona o dani z príjmov a splatné v období pandémie a to za to obdobie, ktoré bezprostredne nasleduje po období, v ktorom daňovník vykáže zníženie svojich tržieb najmenej o 40 %. Základňou pre zistenie poklesu tržieb v príslušnom kalendárnom mesiaci alebo štvrťroku je rovnaké obdobie roka 2019.

Príklad

Na skutočnosť či bude daňovník platiteľom mesačných preddavkov na daň z príjmov povinný platiť preddavky za mesiac máj do konca mája 2020, bude rozhodujúce, či tržby za apríl 2020 budú najmenej o 40 % nižšie ako tržby dosahované v apríli 2019.

V prípade platenia štvrtročných preddavkov bude na oslobodenie od platenia preddavkov na daň z príjmov v príslušnom kalendárnom alebo hospodárskom štvrtroku dôležité porovnanie úhrnu tržieb za mesiace tvoriace predchádzajúci kalendárny alebo hospodársky štvrtrok s úhrnom tržieb dosahovaných za rovnaké mesiace roka 2019. Uvedené znamená, že daňovník so zdaňovacím obdobím hospodársky rok, ktorý platí štvrtročné preddavky napr. za mesiace máj, jún a júl 2020 splatné 31. 7. 2020, bude pre uplatnenie neplatenia preddavkov porovnávať výšku tržieb dosiahnutých za mesiace február, marec, apríl 2020 oproti tržbám dosahovaným v mesiacoch február až apríl 2019.

Daňovníkovi sa umožňuje neplatenie preddavkov na daň na základe vyhlásenia podaného správcovi dane (najneskôr 15 dní pred uplynutím lehoty splatnosti príslušného preddavku na daň z príjmov) elektronicky, pričom v prípade ak daňovník nemá povinnosť elektronickej komunikácie podľa daňového poriadku a ani ju nevyužíval, môže v období pandémie postupovať podľa § 3 zákona č. 67/2020 Z. z., t.j. môže vyhlásenie zaslať prostredníctvom elektronických prostriedkov, pričom nie je potrebné ho doručiť aj v listinnej podobe. Preddavky na daň z príjmov, ktoré mali byť v tomto období zaplatené sa nebudú doplácať po skončení pandémie. Daňovník si daňovú povinnosť vysporiada až pri podaní daňového priznania za zdaňovacie obdobie 2020.

Neplatenie preddavkov na daň z príjmov sa prvýkrát uplatní na preddavky na daň z príjmov splatné v mesiaci máj 2020, pričom pri platení preddavkov za predchádzajúce mesiace alebo štvrtroky sa postupuje podľa príslušných ustanovení zákona o dani z príjmov. To znamená, že daňovník za mesiac apríl a predchádzajúce mesiace zdaňovacieho obdobia je povinný platiť preddavky na daň z príjmov podľa poslednej známej daňovej povinnosti uvedenej v podanom daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie 2018, pričom má možnosť požiadať správcu dane o platenie preddavkov inak.

Návrh zákona umožňuje využiť inštitút neplatenia preddavkov na daň aj daňovníkovi, ktorému správca dane určil rozhodnutím platenie preddavkov inak.

Príklad

Ak správca dane vydal rozhodnutie o platení preddavkov inak pre daňovníka, ktorý je mesačným platiteľom preddavkov, na mesiace apríl, máj a jún 2020 a daňovník následne zistí, že jeho tržby v apríli 2020 poklesli oproti aprílu 2019 o viac ako 40 %, má možnosť využiť inštitút neplatenia preddavkov na daň za mesiac máj 2020 na základe vyhlásenia, pričom dochádza k „vypnutiu“ rozhodnutia platenia preddavkov inak na mesiac máj 2020 aj do budúcnosti. Ak by správca dane dodatočne zistil, že neboli splnené podmienky na neplatenie preddavkov na daň z príjmov za mesiac máj 2020, t.j. pokles tržieb za apríl bol menej ako 40 %, keďže došlo k „vypnutiu“ rozhodnutia o platení preddavkov inak na mesiac máj 2020 na daňovníka sa vzťahuje platenie preddavkov na daň z príjmov vo výške vyčíslennej na základe podaného daňového priznania podľa § 34 ods. 1 až 3 u fyzických osôb a podľa § 42 ods. 1 a 2 ZDP u právnických osôb ako keby nebolo rozhodnutie správcu dane o platení preddavkov inak vydané.

Tržbami sa na účely splnenia podmienky pre neplatenie preddavkov na daň z príjmov podľa odseku 1 u daňovníkov účtujúcich v sústave podvojného účtovníctva rozumejú výnosy zahrnuté v čistom obrate zafinovanom v zákone o účtovníctve a pre účely jednoduchého účtovníctva, daňovej evidencie podľa § 6 ods. 11 zákona o dani z príjmov a evidencie podľa § 6 ods. 10 zákona o dani z príjmov (uplatnenie paušálnych výdavkov) sa rozumejú príjmy z predaja výrobkov, tovarov a služieb po odpočítaní zliav. Novovzniknutý daňovník neplatí do lehoty na podanie daňového priznania preddavky na daň, čo v nadväznosti na posunutie lehoty na podanie daňového priznania znamená, že do mesiaca nasledujúceho po skončení pandémie neplatí preddavky.

§ 24b

Za účelom zmiernenia následkov pandémie sa umožňuje daňovníkom uplatniť si odpočet daňovej straty vykázanej za zdaňovacie obdobia 2015 až 2018, od základu dane vyčíslenom v daňovom priznaní, ktorého posledný deň lehoty na podanie daňového priznania uplynie v období od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020. Daňovník má možnosť uplatniť si tieto daňové straty najviac v úhrnnej výške 1 mil. eur. Nárok na odpočet daňovej straty má daňovník vo výške jej časti, ktorá ešte nebola uplatnená v predchádzajúcich zdaňovacích obdobiach, napr. ak vykázal daňovú stratu vo výške 100 v zdaňovacom období roku 2016 a odpočítal v roku 2017 a 2018 po 1/4 daňovej straty, v roku 2019 odpočíta celú zostávajúcu časť (2/4 z vykázanej daňovej straty) a to do výšky základu dane.

Ide o opatrenie, ktoré môže daňovník využiť, t.j. nie je povinné a ak je pre daňovníka výhodnejší postup uplatňovania odpočtu daňovej straty podľa § 30 zákona o dani z príjmov môže uplatňovať odpočet štandardným postupom podľa § 30 zákona o dani z príjmov. Uvedené vychádza aj z § 37 zákona č. 67/2020 Z. z., podľa ktorého na ustanovenia tohto zákona sa vzťahuje zákona o dani z príjmov, ak tento zákon neustanovuje inak, čo znamená, že ak daňovník uplatní daňovú stratu podľa § 24b nemôže uplatniť postup odpočtu daňovej straty podľa § 30 zákona o dani z príjmov a naopak.

Uvedený návrh ustanovuje aj spôsob odpočtu daňovej straty, podľa ktorého sa najskôr odpočítava najstaršia strata, napr. ak by daňovník vykázal daňovú stratu v roku 2015, 2016 a 2017, najskôr odpočíta zostávajúcu časť daňovej straty z roku 2015, potom zostávajúcu časť daňovej straty z roku 2016 a nakoniec zostávajúcu časť daňovej straty z roku 2017 do výšky vyčísleného základu dane. Daňovník si v nadväznosti na uplatnenie odpočtu daňových strát musí viesť evidenciu akú výšku z ktorej daňovej straty odpočítal, aby v nasledujúcich zdaňovacích obdobiach vedel uplatniť odpočet zostávajúcej časti neuplatnených daňových strát podľa pravidiel ustanovených v zákone o dani z príjmov.

Špeciálna úprava odpočtu daňovej straty z dôvodu zmiernenia následkov ekonomickej situácie nastupujúcej v období pandémie sa nevzťahuje na zdaňovacie obdobie daňovníka, ktorý má hospodársky rok a ktorého posledný deň lehoty na podanie daňového priznania pripadol na rok 2019 ale po využití možnosti predĺženia lehoty podľa § 49 ods. 3 zákona o dani z príjmov mu posledný deň lehoty na podanie daňového priznania pripadol na rok 2020. Z uvedeného dôvodu je možné navrhovaný odpočet daňovej straty využiť u daňovníka so zdaňovacím obdobím hospodársky rok, ak takéto zdaňovacie obdobie skončí najskôr 31. 10. 2019, čo znamená že jeho zákonná základná 3-mesačná lehota na podanie daňového priznania uplynie v januári 2020.

Príklad

Daňovník so zdaňovacím obdobím hospodársky rok od 1. 10.2018 do 30. 9. 2019 uplynie posledný deň základnej zákonnej lehoty na podanie daňového priznania 31. 12. 2019. Na základe oznámenia podaného správcovi dane si daňovník predĺži lehota na podanie daňového priznania o 3 kalendárne mesiace do 31. 3. 2020. Takýto daňovník si nemôže uplatniť odpočet úhrnu daňových strát za roky 2015 až 2018 v zdaňovacom období 2018/2019 ale tento odpočet si uplatní v daňovom priznaní za zdaňovacie obdobie od 1. 10. 2019 do 30. 9. 2020. Cieľom uvedenej úpravy bolo zamedziť uplatneniu odpočtu úhrnu daňových strát počas dvoch zdaňovacích období.

K bodu 12

Do druhej časti zákona - opatrenia daňovej, colnej a účtovnej oblasti sa dopĺňajú ďalšie hlavy.

Opatrenia v oblasti používania registračných pokladníc.

Ak podnikateľovi počas obdobia pandémie uplynie 30 dňová lehota na oznámenie zmeny obchodného mena, predajného miesta, ak je odlišné od miesta podnikania alebo sídla, alebo zmeny hlavného predmetu činnosti podľa Štatistickej klasifikácie ekonomických činností, pri ktorej bude pokladnicu e-kasa klient používať, posunie sa táto lehota do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom obdobie pandémie skončí.

Príklad:

Ak podnikateľ zmení obchodné meno, napr. pred začatím obdobia pandémie, ale 30 dňová lehota, v ktorej má zmenu oznámiť ktorémukol'vek daňovému úradu pripadne na deň v období pandémie, posúva sa táto lehota do konca mesiaca, nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo ukončené obdobie pandémie. Podnikateľ pokutu nedostane, ak si svoju oznamovaciu povinnosť splní v uvedenej predĺženej lehote.

Ak daňový alebo colný úrad uloží počas obdobia pandémie rozhodnutím pokutu na mieste, táto pokuta počas obdobia pandémie nie je splatná do troch dní, ale až do jedného mesiaca od skončenia obdobia pandémie.

Opatrenia v colnej oblasti a pri presadzovaní práv duševného vlastníctva colnými orgánmi.

Ustanovuje sa spôsob doručovania rozhodnutí prostredníctvom poštového podniku počas obdobia pandémie.

V záujme zmiernenia negatívnych dôsledkov na právnické a fyzické osoby sa ustanovuje počas obdobia pandémie odklad vymáhania nedoplatku platieb vymeraných alebo uložených podľa colných predpisov.

Colného deliktu alebo colného priestupku sa dopustí aj ten, kto nedodrží podmienky ustanovené na tovar podľa § 72 ods. 1 písm. e) Colného zákona. Ak by však k nedodržaniu tejto povinnosti došlo v dôsledku pandémie, ustanovuje sa zánik zodpovednosti za nedodržanie predmetnej povinnosti.

V záujme zmiernenia negatívnych dôsledkov na právnické a fyzické osoby sa ustanovuje, že zmeškanie lehoty na úhradu nákladov, ktoré colnému úradu vznikli v súvislosti s presadzovaním práv duševného vlastníctva podľa zákona č. 486/2013 Z. z., ktoré nastane počas obdobia pandémie, sa nebude považovať za dôvod na zrušenie rozhodnutia, ak sa náklady uhradia do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení obdobia pandémie.

Opatrenia v oblasti dane z pridanej hodnoty a spotrebných daní.

Navrhuje sa nezverejňovať na webovej stránke Finančného riaditeľstva SR platiteľov dane z pridanej hodnoty, u ktorých z dôvodu opakovaného nepodania daňového priznania, kontrolného výkazu alebo opakovaného nezaplatenia DPH (vlastnej daňovej povinnosti) v období pandémie potenciálne vznikne dôvod na zrušenie registrácie pre DPH. K zverejneniu týchto platiteľov dane však dôjde, ak si tieto subjekty nesplnia uvedené povinnosti do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení pandémie.

Navrhuje sa, aby sa u platiteľa dane z pridanej hodnoty, ktorému počas obdobia pandémie vznikol colný nedoplatok alebo nedoplatok na povinných odvodoch poistného, tento nedoplatok nebral do

úvahy na účely skoršieho vrátenia nadmerného odpočtu, ak tento nedoplatok zaplatí alebo odvedie do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení obdobia pandémie.

Navrhované ustanovenie umožní daňovému subjektu, ktorý uvádza do daňového voľného obehu minerálny olej s požadovaným obsahom biogénnej látky stanoveným zákonom o spotrebnej dani z minerálneho oleja uplatniť zvýhodnenú sadzbu dane z minerálneho oleja aj v prípade, ak nevie v čase podania daňového priznania, ktoré podáva počas trvania obdobia pandémie, preukázať potvrdením o pôvode biopaliva alebo biokvapaliny, že biogénna látka spĺňa kritériá trvalej udržateľnosti. Zároveň sa stanovuje tomuto daňovému subjektu povinnosť preukázať splnenie zákonom stanovených podmienok najneskôr do jedného kalendárneho mesiaca po skončení obdobia pandémie, a to osobitne za každé zdaňovacie obdobie. V prípade, že táto povinnosť nebude splnená v danej lehote, daňový subjekt bude postihnutý v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona o spotrebnej dani z minerálneho oleja.

V zmysle § 9 ods. 17 alebo § 42 ods. 2 zákona č. 530/2011 Z. z. je colný úrad povinný zabezpečiť prítomnosť svojho zamestnanca v užívateľskom podniku, ktorý regeneruje lieh, v užívateľskom podniku, ktorý používa lieh na účely oslobodené od dane podľa § 40 ods. 1 písm. a) tohto zákona alebo v daňovom sklade, ktorý prijíma, vydáva, vyrába alebo spracúva lieh. Colný úrad určí náhradný postup výkonu daňového dozoru v prípade, ak by v období pandémie nebol schopný zabezpečiť prítomnosť svojho zamestnanca podľa uvedených ustanovení.

Podľa súčasnej legislatívy v oblasti spotrebných daní colný úrad odníme povolenie alebo vyradí daňový subjekt z evidencie, ak nastanú situácie vymedzené v jednotlivých zákonoch o spotrebných daniach. Ide napríklad o § 15 ods. 9 zákona č. 530/2011 Z. z., podľa ktorého colný úrad odníme povolenie na prevádzkovanie daňového skladu, ak má subjekt problém so zložením zábezpeky na daň, alebo nedoplatky na poistnom alebo podľa § 9 ods. 13 a 14 zákona č. 530/2011 Z. z. odníme colný úrad odberný poukaz užívateľskému podniku a vyradí ho z evidencie, ak má nedoplatky na dani osoba majetkovo alebo personálne prepojená. Týmto ustanovením sa umožňuje správcovi dane upustiť v období pandémie od odňatia povolenia, prípadne vyradenia z evidencie na základe objektívnych dôvodov súvisiacich s pandemiou.

Opatrenia v oblasti miestneho poplatku za rozvoj.

Z dôvodu pandémie spôsobenej koronavírusom sa navrhuje ustanoviť, kedy sa lehota na splnenie oznamovacej povinnosti podľa osobitného predpisu (zákon o miestnom poplatku za rozvoj) považuje za dodržanú. Cieľom opatrenia je obmedzenie pohybu ľudí pri vykonávaní úradného styku. Lehota na splnenie oznamovacej povinnosti sa považuje za splnenú, ak je predmetné oznámenie predložené do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení obdobia pandémie, t. j. najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca po mesiaci, v ktorom vláda odvolá mimoriadnu situáciu.

Od začatia plynutia obdobia pandémie až do konca roka 2020 sa umožňuje obciam na základe rozhodnutia svojho zastupiteľstva použiť príjmy z poplatku na úhradu bežných výdavkov tým, že v uvedenom období nie je potrebné dodržiavať príslušné ustanovenie o použití výnosu z poplatku na kapitálové výdavky ako uvedené v zákone č. 447/2015 Z. z.

Opatrenia v oblasti miestnych daní a miestneho poplatku

Z dôvodu pandémie spôsobenej koronavírusom sa navrhuje ustanoviť, kedy sa lehota na podanie priznania alebo čiastkového priznania k miestnym daniam tým daňovníkom, ktorým podľa osobitného predpisu (zákon o miestnych daniach a poplatku za komunálne odpady a drobné

stavebné odpady) vznikla povinnosť podať priznanie alebo čiastkové priznanie v priebehu kalendárneho roku, považuje za dodržanú; ide napr. o daňovníka, ktorému zanikla alebo vznikla daňová povinnosť k dani z nehnuteľnosti z dôvodu dražby alebo dedičstva, alebo o daňovníka, ktorému zanikla alebo vznikla daňová povinnosť k dani za psa, dani za nevýherné hracie prístroje a dani za predajné automaty. Cieľom tohto opatrenia je obmedziť pohyb ľudí pri vykonávaní úradného styku. Lehota na podanie priznania alebo čiastkového priznania v týchto prípadoch sa považuje za splnenú, ak je predmetné priznanie predložené do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení obdobia pandémie, t. j. najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca po mesiaci, v ktorom vláda odvolá mimoriadnu situáciu.

Rovnakým spôsobom sa navrhuje ustanoviť, kedy sa lehota k oznamovacím povinnostiam k miestnym daniam a poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ktoré vzniknú počas obdobia pandémie, považuje za splnenú (napr. vznik a zánik poplatkovej povinnosti, zmeny rozhodujúce pre vyrubenie poplatku, zmeny pre vznik a zánik daňovej povinnosti k dani za užívanie verejného priestranstva a pod.).

K bodu 13

Do zákona sa vkladá piata časť, ktorá sa týka opatrení v oblasti vnútorného auditu, vládneho auditu a finančnej kontroly.

Podľa § 14 ods. 5 zákona č. 357/2015 Z. z. o finančnej kontrole a audite a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o finančnej kontrole“) majú vymenovaný vnútorný audítor a vymenovaný vládny audítor povinnosť odborného vzdelávania v rozsahu minimálne 20 hodín za kalendárny rok. Vnútorný audítor a vládny audítor vymenovaní v prvom polroku sú povinní absolvovať najmenej desať hodín odborného vzdelávania v príslušnom kalendárnom roku. Nesplnenie podmienky odborného vzdelávania je podľa § 15 zákona o finančnej kontrole dôvodom na odvolanie vnútorného audítora a vládneho audítora.

Vzhľadom na vyhlásenie mimoriadnej situácie v súvislosti s ohrozením verejného zdravia II. stupňa z dôvodu ochorenia COVID-19, spôsobeným korona vírusom SARS-CoV-2, nie je možné počas trvania obdobia pandémie organizovať školenia s prezenčnou formou účasti, či už zo strany Ministerstva financií SR (ďalej len „ministerstvo financií“) alebo externých školiacich spoločností, čím je významne obmedzená možnosť vnútorných audítorov a vládnych audítorov priebežne absolvovať odborné vzdelávacie aktivity. Ministerstvo financií preto zohľadňuje v návrhu túto skutočnosť a uznáva ako splnenie podmienky absolvovania odborného vzdelávania aj nižší počet absolvovaných hodín odborného vzdelávania vnútorného audítora a vládneho audítora, ktorý získal v období pred začatím pandémie a v období po skončení pandémie počas kalendárneho roka 2020. Uvedené platí, ak počet takto absolvovaných hodín nedosiahne minimálny požadovaný rozsah, t. j. 20 hodín za kalendárny rok, avšak viac ako 0 hodín za kalendárny rok.

Splnenie podmienok odborného vzdelávania overí Výbor pre vnútorný audit a vládny audit.

Vzhľadom na vyhlásenie mimoriadnej situácie v súvislosti s ohrozením verejného zdravia II. stupňa z dôvodu ochorenia COVID-19, spôsobeným korona vírusom SARS-CoV-2 a súvisiace prijaté opatrenia, je významne sťažené plnenie povinnosti zamestnancov, ktorí vykonávali administratívnu finančnú kontrolu alebo finančnú kontrolu na mieste (ďalej spolu len „finančná kontrola“), uloženej zákonom o finančnej kontrole, a to podpísať návrh čiastkovej správy alebo správy, ako aj podpísať čiastkovú správu alebo správu z vykonanej finančnej kontroly. Uvedené je spôsobené najmä plošným uplatňovaním režimu práce z domu tzv. „home office“ orgánmi

verejnej správy z dôvodu zamedzenia šírenia korona vírusu SARS-CoV-2. Vzhľadom na uvedené je technicky náročné získať vlastnoručné podpisy zamestnancov, ktorí vykonali finančnú kontrolu.

Zároveň je technicky náročné aj využitie kvalifikovaného elektronického podpisu, nakoľko nie všetci zamestnanci orgánov verejnej správy disponujú technickými prostriedkami umožňujúcimi podpísanie výsledného dokumentu kvalifikovaným elektronickým podpisom, resp. elektronickou pečaťou.

Ministerstvo financií v návrhu vytvára možnosť pre orgány verejnej správy, aby podpis zamestnancov, ktorí vykonali finančnú kontrolu, na návrhu čiastkovej správy, návrhu správy, čiastkovej správe a správe, bol nahradený podpisom štatutárneho orgánu orgánu verejnej správy, z ktorého sú títo zamestnancami, alebo podpisom ním určeného vedúceho zamestnanca. Za podpis štatutára, alebo ním určeného vedúceho zamestnanca, sa považuje vlastnoručný podpis alebo kvalifikovaný elektronický podpis, resp. elektronická pečať. Štatutárny orgán, alebo ním určený vedúci zamestnanec, môže takýmto spôsobom podpísať uvedené dokumenty len v prípadoch hodných osobitného zreteľa. Za takéto dôvody sa považuje situácia, ak by z technických dôvodov nebolo možné získať na výstupné dokumenty v primeranej dobe po skončení overovania podpisy zamestnancov, ktorí vykonávali finančnú kontrolu, prípadne ak by zabezpečenie podpisov týchto zamestnancov spôsobovalo neprimerané riziko vo vzťahu k šíreniu korona vírusu SARS-CoV-2.

Do zákona sa vkladá šiesta časť, ktorá sa týka opatrení v oblasti majetku verejnej správy.

Podľa § 7 ods. 2 písm. c) zákona č. 374/2014 Z. z. o pohľadávkach štátu v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pohľadávkach štátu“) je následkom omeškania dlžníka s úhradou príslušnej splátky pohľadávky štátu, povinnosť dlžníka, zaplatiť celý dlh naraz. Podľa § 7 ods. 5 tohto zákona nie je správca oprávnený uzavrieť k tej istej pohľadávke štátu opätovne dohodu o splátkach.

Preto sa z dôvodu zmiernenia pandémie navrhuje, aby správca pohľadávky štátu mohol uzavrieť novú dohodu o splátkach k tej istej pohľadávke štátu, ak sú splnené tieto podmienky:

1. Dlžník počas pandémie neuhradil splátku pohľadávky štátu dohodnutú v dohode o splátkach z dôvodov negatívnych následkov pandémie.
2. Nová dohoda o splátkach musí byť s dlžníkom uzatvorená počas pandémie; aby sa splnil účel novej dohody o splátkach, v tejto lehote by dohoda mala aj nadobudnúť účinnosť.
3. Nová dohoda o splátkach musí spĺňať všetky podmienky zákona o pohľadávkach štátu, vrátane záväzku dlžníka zaplatiť celý dlh naraz, ak nezaplatí niektorú splátku riadne a včas.
4. Nová dohoda o splátkach musí obsahovať záväzok dlžníka, že najneskôr do konca tretieho kalendárneho mesiaca po skončení mesiaca, v ktorom bolo ukončené obdobie pandémie, začne uhrádzať splátky pohľadávky štátu podľa podmienok dohodnutých v tejto dohode o splátkach.
5. Dlžník a správca pohľadávky štátu sa dohodnú na takých podmienkach splátok (hlavne na výške a na termínoch splátok), aby nezaniklo právo štátu na vymáhanie pohľadávky štátu podľa osobitných predpisov (napr. § 71 ods. 3 správneho poriadku).

Ak všetky tieto zákonné podmienky nebudú súčasne splnené, nie je možné uzatvoriť novú dohodu o splátkach. Nová dohoda o splátkach zachováva svoj konsenzuálny charakter podľa zákona o pohľadávkach štátu, preto musí na oboch stranách byť slobodná vôľa ju uzavrieť.

Na základe uzatvorenia novej dohody o splátkach vznikne právna fikcia, že dlžník nie je v omeškani od začatia obdobia pandémie až do splatnosti prvej splátky dohodnutej v novej dohode o splátkach, aj keď v tomto období nebude splácať pohľadávku štátu podľa pôvodnej dohody o

splátkach. Preto za toto obdobie nevzniká správcovi pohľadávky štátu právo na úrok (poplatok) z omeškania. Ak však nezaplatí riadne a včas akúkoľvek splátku podľa novej dohody o splátkach, dostane sa do omeškania, čím vznikne povinnosť zaplatiť celý dlh naraz vrátane úroku (poplatku) z omeškania odo dňa, kedy vznikla povinnosť zaplatiť celý dlh naraz.

Ak sa dlžník ešte nedostal do omeškania s úhradou splátok, správca pohľadávky štátu má naďalej možnosť uzavrieť s dlžníkom dodatok k existujúcej dohode o splátkach podľa platného znenia zákona o pohľadávkach štátu. Týmto dodatkom je možné dohodnúť zníženie výšky splátky (splátok) pohľadávky štátu počas mimoriadnej situácie spôsobenej pandemiou alebo posunúť splatnosť najbližšej splátky (splátok) na neskoršie obdobie, prípadne využiť kombináciu týchto možností. Správca je aj pri uzatváraní dodatku k platnej dohode o splátkach povinný zabezpečiť, aby nedošlo k preklúzii práva na vymáhanie pohľadávky štátu.

Účelom navrhovaného ustanovenia je odstrániť bariéry a umožniť čo najrýchlejšie odovzdanie potrebného hnutel'ného majetku štátu tým osobám, ktoré tento majetok štátu nevyhnutne potrebujú pre zabránenie šírenia pandémie, zmiernenie negatívnych následkov pandémie alebo na poskytovanie zdravotnej starostlivosti v súvislosti s pandemiou.

Navrhovaná úprava umožní správcovi majetku štátu pri nakladaní s hnutel'ným majetkom štátu (prevod správy majetku štátu, prevod vlastníctva majetku štátu, nájom alebo výpožička) určeným na boj s pandemiou tak, aby nebolo potrebné vykonať ponukové konanie, osobitné ponukové konanie, elektronickú aukciu alebo ponuku na nájom podľa zákona NR SR č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe majetku štátu“), ak sú splnené tieto podmienky:

1. Ide o nakladanie s hnutel'ným majetkom štátu počas pandémie.
2. Zmluva, ktorou správca majetku štátu prevádza správu alebo vlastníctvo tohto hnutel'ného majetku štátu, resp. dáva tohto majetok štátu do užívania inej osobe, musí byť uzatvorená počas pandémie; aby sa splnil účel tejto zmluvy, v tejto lehote by mala aj nadobudnúť účinnosť.
3. Hnutel'ný majetok štátu je určený na zabránenie šírenia pandémie, na zmiernenie negatívnych následkov pandémie alebo na poskytovanie zdravotnej starostlivosti.
4. Aj pri tejto mimoriadnej situácii musí správca majetku štátu pri nakladaní s týmto majetkom štátu konať so zreteľom na verejný záujem a postupovať účelne a hospodárne.

Ak všetky tieto skutočnosti nebudú súčasne splnené, je správca majetku štátu povinný pri nakladaní s majetkom štátu postupovať podľa zákona o správe majetku štátu.

Z dôvodu čo najrýchlejšieho odovzdania hnutel'ného majetku štátu sa počas obdobia pandémie na platnosť zmlúv, ktorých predmetom je nakladanie s takýmto hnutel'ným majetkom štátu (zmluva o prevode správy, darovacia zmluva, kúpna zmluva, nájomná zmluva), nebude vyžadovať súhlas podľa zákona o správe majetku štátu. Taktiež nebude potrebné rozhodnúť o prebytočnosti alebo dočasnej prebytočnosti prevádzaného majetku štátu. Písomná forma zmlúv však musí byť naďalej zachovaná.

K Čl. II

Účinnosť zákona sa navrhuje dňom jeho vyhlásenia.